

РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4654** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на В. Д. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.5, ап.9, чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ № 23-0457-000061/21.04.2023 г., издадена от ВПД началник на РУ към ОДМВР Р., РУ В.. В жалбата и в съдебно заседание жалбоподателя, чрез процесуалния си представител твърди, че оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се тя да бъде отменена. Претендират се разноси.

Ответникът – ВПД Началник на РУ В. към ОД на МВР – [населено място], в писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Излага подробни съображения в тази насока. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.04.2023г., около 22.20 ч., в [населено място], на кръстовището на [улица]и [улица], като водач на МПС с марка „С. Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост

на Б. Р., жалбоподателят бил спрян за проверка. При извършената му проверка с техническо средство Дрегер АЛКОТЕСТ 7510 с фабр. № 0087, в 22.29 ч. , уреда отчел 0.70 промила концентрация на алкохол в издишания въздух. След като лицето заявило, че е изпило 1 чаша бира , на същото бил издаден Талон за медицинско изследване с № 115307. Лицето не дало кръв за изследване.

На лицето бил издаден АУАН серия GA № 837118 от 20.04.2023г. Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ № 23-0457-000061/21.04.2023 г. , издадена от ВПД началник на РУ към ОДМВР Р., РУ В..

В съдебно заседание е разпитана като свидетел В. Х. Н., която в показанията си е заявила, че във връзка със спешен здравословен проблем се е наложило да пътуват с г-н К. до болница в друго населено място. Спрени били от полицейски патрул като след като направили проба на водача им дали талон и им казали да отидат за кръвна проба. След обръкване на сградата, при пристигането си в съответния медицински център възникнал спор между тях и медицинския персонал и така било просрочено времето за даване на кръвна проба от лицето. На практика, посочва, че са били навреме в медицинския център, но са им отказали вземането на кръвна проба.

По делото са представени и приети допълнително писмени доказателства от ответника , от жалбоподателя , както и от трети неучастващи в процеса лица.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 3170/31.12.2021 г. на директора на ОДМВР- Р. и Заповед № 336з-225/17.01.2023г. /лист 31-32 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП началниците на РУ при ОД на МВР – [населено място]. С оглед на горното съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган. Същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и е издадена в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП /в приложимата му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно

средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Предписанието на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че липсва състав на нарушение от субективна страна. Твърди се, че жалбоподателят е бил навреме за даване на кръв в медицинския център, но неоснователно това му било отказано заради просрочие на времето в което е следвало да го направи.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че лицето е било спряно за проверка в 22.20 ч. на 20.04.2023 г. в [населено място], като при извършеното му тестване с дрегер, уреда е отчел съдържание на алкохол в кръвта на лицето над 0,5 промила. Видно както от АУАН, така и от самата заповед, подписани без възражения от жалбоподателя, същият е заявил пред полицейските органи, че е изпил 1 чаша бира. Видно от съдържанието на талона за медицинско изследване, в него ясно е записано, къде е следвало да се яви лицето за взимане на кръвна проба, а именно УМБАЛ „Калев“ АД в [населено място].

Видно от представените доказателства от лечебното заведение, жалбоподателят е бил регистриран в амбулаторния дневник на терапевтичния кабинет на спешното отделение в 00.53 м., т.е. след посоченото време в талона за изследване. Не бяха представени никакви други доказателства, които да потвърдят тезата на жалбоподателя, че същият е бил навреме в болничното заведение, но неоснователно му е било отказано взимането на кръв.

Съдът не кредитира показанията на свидетелката по делото тъй като същите не се подкрепят от писмените доказателства, а отделно от това същата живее на семейни начала с жалбоподателя, което поставя под съмнение обективността на показанията ѝ. Следва да се отбележи, че разстоянието от [населено място] до [населено място] е 50 км., като в рамките на даденото му време от 120 м. в талона, жалбоподателят е имал достатъчно време да се придвижи и намери адреса на посоченото му здравно заведение. Отделно от това, видно от приложения по делото Амбулаторен дневник на

терапевтичния кабинет на спешното отделение на УМБАЛ „Канев“ АД свидетелката, която е била със жалбоподателя, е била регистрирана в кабинета в 00.30 ч., т.е. жалбоподателя и тя са били в здравното заведение много преди изтичането на срока по талона и за същият е била налице обективна възможност да даде кръвна проба, което той не е сторил. Ирелевантни за спора са всякакви възражения относно субективния елемент от състава на извършеното нарушение.

В процесната заповед за прилагане на ПАМ изрично е записано, че жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила, с което е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че от съдържанието на заповедта ясно се разбира основанийето, на което същата е издадена.

Налагането на мярката по чл.171, т .1, б.”б” от ЗДвП е обвързано единствено с констатираното от контролните органи нарушение на чл. 174, ал. 1, от ЗДвП/в актуалната му редакция/. Това е единствения правнорелевантен факт, които трябва да бъде установен с оглед законосъобразното налагане на ПАМ и същият е установен по безспорен начин в настоящото производство. Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. По делото не бяха представени документи от които да е видно, че НП от 09.05.2023 г., съставено въз основа на АУАН е било отменено по съответния ред.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата на В. Д. К. е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно. В полза на ответника в производството на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.5, ап.9, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.”б” № 23-0457-000061/21.04.2023 г. , издадена от ВПД началник на РУ към ОДМВР Р., РУ В..

ОСЪДЖА В. Д. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.5, ап.9, да заплати на ОД на МВР-гр.Р. сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от

ЗДВП.

СЪДИЯ: